

Fridrich Mrázik
predseda MNV a prvý predseda MsNV
pôsobiaci v Nemšovej

Narodil sa 2. februára 1932 v obci Dubí (ČR). Po narodení sa jeho matka, ktorá pochádzala z Nemšovej vrátila späť do rodnej obce.

Ľudovú školu navštevoval v Nemšovej v r. 1938 – 1943 študoval na meštianskej škole v Trenčianskej Teplej, v r. 1947 – 51 na Vyššej hospodárskej škole (OA) v Trenčíne a v r. 1957 – 1960 diaľkovo na Štátnej lesníckej škole v Liptovskom Hrádku. Po skončení vojenskej prezenčnej služby nastúpil v r. 1954 pracovať do Lesného závodu v Trenčíne, polesie Ľuborča (do Antonstálu), kde pracoval ako inštruktor na tamjšej Lesníckej učňovskej škole. V októbri 1957 bol preložený do hájenky na Borovom, kde pracoval ako lesník do r. 1976, kedy sa presťahoval do Nemšovej.

16. novembra 1976 bol zvolený za predsedu spoločného MNV Nemšová, pre obce Kľúčové a Trenčianska Závada, obec Ľuborča bola už predtým zlúčená s obcou Nemšová. V r. 1989, keď sa stala Nemšová mestom a bol vytvorený Mestský národný výbor, bol jeho prvým predsedom.

V období rokov 1976 – 1990, kedy zastával funkciu predsedu MsNV sa zaslúžil o vybudovanie 18-triednej základnej školy v Nemšovej (1983), asanácie stredu obce a následnej komplexnej výstavbe 206 bytových jednotiek, v r. 1983 vybudovanie celoobecného skupinového vodovodu Nemšová – Trenčín, výstavbu poschodovej garáže v Uličkách pre 120 boxov (začiatok výstavby v r. 1990), výstavbu budovy pošty (1989), čističky odpadových vôd (investor Skloobal Nemšová a Generálne riaditeľstvo Tatrasklo). Okrem toho v rámci akcie zveľaďovania boli zrealizované v Nemšovej, Ľuborči a v Kľúčovom tieto stavby: Závod verejného stravovania v Ľuborči, telocvičňa v Nemšovej, plynofikácia a vodovod v Ľuborči a Kľúčovom, detské jasle v Ľuborči, cintorín a dom smútku v Nemšovej, areál spracovania ovocia v Nemšovej a iné. Celé toto obdobie sa snažil, aby jeho práca, kolektívu pracovníkov MNV a MsNV, funkcionárov a poslancov bola prínosom pre Nemšovú s priľahlými obcami a ich obyvateľov.

Za dosiahnuté dobré výsledky v občianskej a technickej vybavenosti a za všeobecnú pokojnú občiansku atmosféru obdržal v rokoch 1980, 1982, 1986 a 1989 Čestné uznanie vlády ČSSR.

R. 1990 odišiel po 14. rokoch predsedovania na vlastnú žiadosť do dôchodku.

Žil s rodinou v Nemšovej.